

Največji slovenski dnevnik v Združenih državah
Velja za vse leto - \$6.00
Za pol leta - \$3.00
Za New York celo leto - \$7.00
Za inozemstvo celo leto - \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

TELEFON: CHELSEA 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1870

NO. 10. — ŠTEV. 10.

NEW YORK, FRIDAY, JANUARY 13, 1933. — PETEK, 13. JANUARJA 1933.

The largest Slovenian Daily in the United States.
Issued every day except Sundays and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHELSEA 3-3878

VOLUME XII. — LETNIK XII.

JAPONCI GOVORE O MIRU IN SE PRIPRAVLJajo NA BOJ

JAPONSKA VLADA JE NAROČILA V FRANCIJI ZA 8 MILIJONOV DOLARJEV RAZNEGA OROŽJA

Močna koncentracija sil v Mandžuriji dokazuje, da se Japonci pripravljajo na nadaljne vojne pohode. — Japonska letala vrše poizvedovalno službo nad glavnim mestom province Jehol. — Kitajci se bodo do zadnjega upirali v okoli Šanhaikwana. — Francoska tvrdka je dobila veliko naročilo.

SANGHAJ, Kitajska, 12. januarja. — Vojaški voditelji obeh strank v ozemlju Šanhaikwana so začeli v Čingwantao mirovna pogajanja.

Istočasno pa prihajajo poročila o novih koncentracijah japonskega vojaštva, kar jasno dokazuje, da se Japonci pripravljajo na nadaljne bojne pohode. Japonska letala neprestano letajo nad glavnim mestom province Jehol ter vrše poizvedovalno službo. Jehol je glavno mesto province istega imena ter je bil nekoč poletna rezidenca cesarjeve rodbine Mandžu.

Leta so se pojavila tudi nad mestom Čaojang, ki je po velikosti drugo mesto province ter leži tik ob mandžurski meji.

Japonske čete v Mandžuriji in v južnem delu Jehola se pripravljajo na prodiranje v provinci. Vse kaže, da se bodo vkratkem zavrsili tam vroči boji. Močan japonski oddelek prodira iz Šanhaikwana proti Lingjuanu, ki leži devetdeset milj proti severozapadu.

Iz Mukdena je dospelo trinajst vlakov, napolnjnih z vojaštvom.

Iz japonskega vira poročajo o mirovni konferenci v Činwangtau. Neki kitajski častnik se je kot zastopnik generala Ho Ču Kua pogajal v japonskem glavnem stanu z japonskim poveljnikom. Do kakših zaključkov sta prišla, se zaenkrat še ni dalo dognati.

Iz glavnega stana maršala Čang Hsiao Lianga v Pekingu poročajo, da se v zadnjih osemnajstidesetih urah niso zavrsili nikaki večji boji v okolici Šanhaikwana in prelaza Čjumenkov. Japonci so zavzeli severni del prelaza, dočim se nahajajo Kitajci na južnem delu. Obe stranki bosta do konca vztrajali na svojih postojankah. Kitajska posadka nestrnpo pričakuje ojačenj.

Vse vojaške operacije se vrše v hudem mrazu in strahovitem blizardu. Toplomer kaže štirideset stopinj pod ničlo.

V Šanhaikwanu vlada zaenkrat mir, toda napetost je tako velika, da utegnejo vsak hip izbruhi novi boji. Le malo izmed tisočerih beguncev se je vrnilo v mesto, dasi je japonski poveljnik ponovno poudaril, da ne bo obnovil napadov.

Japonske oblasti vztrajajo pri trditvi, da so Kitajci povzročili napad na mesto in vsledtega morapriči do njihove strani inicijativa za uravnavo spora.

General Suzuki je rekel, da ne namerava nadalje prodirati v kitajsko ozemlje, dočim Šanhaikwana pod nobenim pogojem ne bo opustil. Vsa okolica mora biti zaradi varnosti izpremenjena v neutralno zono. V bližini je namreč koncentriranih trideset tisoč kitajskih vojakov. Ako se bodo hoteli polasti mesta, bodo naleteli na odločen japonski odpor.

ZENEVA, Švica, 12. januarja. — Zastopnik Kitajske, dr. W. W. Yen, je dobil od nankinške vlade naročilo, da so Kitajci pripravljeni na nadaljne boje pri Šanhaikwanu.

Poseben odbor Lige narodov, kojega naloga je uravnavati spor med Kitajsko in Japonsko, se bo sezastal dne 19. januarja.

PARIZ, Francija, 12. januarja. — Agence Economique et Financier naznanja, da je japonska vla- da pri neki francoski firmi naročila orožja in muni-

Državne konvencije naj odločajo o preklicu

AMERIKA HOČE DOBITI INSULLA

Njegovi zagovorniki so izvedeli, da bodo Združene države zahtevale Insulla. — Baje ima 10 milijon dolarjev.

Atene, Grška, 12. januarja. — Insullov zagovorniki so mnenja, da bodo Združene države se enkrat poskusile doseči pri grški vladu, da izroči Samuela Insulla.

Nadomestni državni pravdnik Bellos se je vrnil v Združene države, toda njegov tovarš Vlahos je še ostal v Atenu.

Samuel Insull ima na Grškem \$10,000,000, kot pravi neki list v Solunu.

List navaja izjavo nekega finančnega uradnika, ki je preiskal Insullov prtljago, ko je prišel na Grško z aeroplonom iz Pariza.

Kot pravi finančni uradnik, je Insull odpril majhne kovčeve, ki ga je držal v rokah ter mu ga je izročil v pregled. V kovčegu so bili bankovci po \$1000 v bližini vrednosti \$10,000,000.

Finančni uradnik je rekel Insullu: — Srečni ste, da je bil takovčig pregledan, kajti drugače vam ne bi bilo dovoljeno vzeti denarja iz dežele.

Insull pa mu je odgovoril: — Ne bojte se; ne bom ga več nesel iz dežele.

FARMERII SE PROTIVJO PRODAJI

Logan, Iowa, 12. januarja. — Okrajni sodnik je na pritisk 700 farmerjev odgodil prodajo šestih farm.

Njegov poglaviti namen je bil prodati farmo, na kateri je bilo dolga \$4437.69. Po posvetovanju odvetnikov obeh strank je bila dražba preložena na prihodnji teden.

Tudi v mnogih drugih krajih države Iowa so se farmerji potegnili za svoje tovariše in dosegli, da njihove farme niso bile prodane.

VELIK MRAZ NA ROMUNSKEM

Bukarešta, Romunija, 12. jan. V celi Romunski je nenadoma nastal hud mraz in zmrznilo je 14 oseb. Vsled velikega snega je ves promet po celi deželi zelo oviran.

cije v vrednosti \$8,000,000. Medtem pa so tudi razširjene govorice, da je bilo na Daljni Izток poslane orožja v taki množini, da zadostuje za veliko vojno.

Nobena tajnost ni, da je ameriška vlada skušala dognati vir pošiljanja tega orožja. Agence Economique et Financier trdi, da je japonska vlada sklenila pogodbo za orožje v vrednosti \$8,000,000 z ameriško tvrdo Hotchkiss Armament Workers, katere ravnatelj je Lawrence Vincent Bruck iz West Point, N. Y.

Medtem ko je zadnje leto francoski izvoz v družem blagu padel za 38 odstotkov, se je v devetih mesecih, kar se tiče orožja in municije, dvignil za 108 odstotkov.

JAPONSKA PRESTOLICA SE JE RAZŠIRILA

Mesto Tokio je razširilo svoje meje. — Za New Yorkom in Londonom je po velikosti na tretem mestu.

Washington, D. C., 12. jan. — Ker je japonsko glavno mesto Tokio razširilo svoje meje, je postal za New Yorkom in Londonom tretje največje mesto na svetu. Ko so Japonci v oktobru slavili to povečanje, so celo trdili, da je drugo največje mesto.

Vendar pa v sedanjem obsegu glede prebivalstva nekaj nad pet milijonov ljudi spada Tokio na tretje mesto; London in New York imata nad 6,000,000 prebivalcev.

V svojem razširjenju je Tokio prevezel v svoje meje 82 vasi, ki se nahajajo v krogu deset milj od središča mesta.

Pred devetimi leti je 40 odstotkov novega dela mesta vsled potresa ležalo v razvalinah. Četudi je bila to velika nesreča, so dalekovidni inžinirji zgradili poslopja v modernem slogu. Kjer so bile prej majhne hišice, so bile po potresu zgrajena velika poslopja, ki so varjena proti potresu. Med hišami so zgradili široke ulice in popolnoma izpremenili lastninsko pravico zemlje. Mesto lesnih stavb so nastala poslopja iz železa in cementa.

Ko je bilo to velikanko delo leta 1930 končano, se je cesar v avtomobilu peljal in nadzoroval pregled nova poslopja, medtem ko se je z zrakoplovom vozil duhovnik in je iz zraka blagovljal hišo.

Toda vsa dela do sedaj še niso končana. Še vedno se sliši zbijanje kladiv na železni ogrodiih. Cez reko Sumida je bilo zgrajenih šest železnih mostov. Zgradba palače poslanske zbornice, ki bo veljala \$10,000,000 in glavne pošte, se bliža koncu.

Zjutraj in izvečer je v Tokio isto vrvjenje kot v New Yorku. Poulične železnice prevažajo delave na delo, pri tudi busi so že zelo v veliki množini v rabi. Tudi vlaki vozijo v razdobju osem minut; vpeljani so tudi brzovlaki ter vozijo tudi ponoči.

Velike trgovine prav nič ne zastajajo v modernih napravah z velikimi, ameriškimi trgovinami.

VILJEMOV SIN NAJ SE ODPOVE FAŠIZMU

Oče mu je zagrozil, da mu bo odtegnil dohodek. — Princu Avgustu je bilo povedano, da fašizem ni dober za monarhijo.

Berlin, Nemčija, 12. januarja. Bivši nemški cesar Viljem II., ki živi v izgnanstvu v Doornu, je obvestil svojega četrtega sina Augusta, da mu bo odtegnil dosedanje plača, ako se ne odpove Hitlerjevi stranki, katero zastopa v državnem zboru kot poslane.

Viljem je spočetka bil mnenja, da dela Hitlerja za monarhijo in ni branil sinu, da se pridruži Hitlerju in v državni zbornicu se celo govori, da je Viljem podpiral Hitlerjevo gibanje. Zdaj pa je prišel do prepričanja, da Hitlerjevo "tretje cesarstvo" ne bi posneli povratki Hohenzollernov na nemški prestol. Zato Viljem in njegov brat, bivši nemški prestolonaslednik, princ Friderik Viljem zelo pritisnila nanj, da bi zapustil Nazijev.

Nazivlje temu pa je prav Avgust izjavil, da ne zapusti Hitlerjeve stranke, četudi ga njegova družina zavrne. Poleg tega bo prine Avgust še mogoče imenovan za poveljnika Hitlerjeve armade, ker je bil dosedanji poveljnik grof Wolf von Helldorf poslan na "počitnice", ker se je sprl z dr. Joseph Goebels, ki je Hitlerjeva desna roka.

Hitler je odpotoval iz Berlina v Lipje v severo-zapadni Nemčiji, ne da bi se bil prej zglasil pri kanceljeru generalu Kurt von Schleicher, toda je pripravljen obiskati ga prihodnji teden, ako bi kmetje plačali z žitom.

Novi sistem bo v mnogih ozirih podoben Ljulinovemu sistemu, ki je ostal v veljavi skozi dve leti.

Napačno pa bi bilo misliti, da s tem sistemom pridejo razmere v dobo pred dvanaestimi leti. Tedaj so bili kmetje glavna opora sovjetske vlade, medtem ko so sedaj kolektivni kmetje glavna opora sedanje sovjetske vlade.

Po novi odredbi bo sedaj vsakemu kmetu naprej določena množina žita, ki ga mora izročiti državi in bo naprej v del, koliko žita mora pridelati, da ga bo mogoč prodati na javnem trgu.

Hitler je prišel v Berlin iz Kolonije ob Rehu, kjer je imel daljši razgovor z bivšim kancelerjem Fr. von Papen zaradi strankinega dolga v znesku okoli tri milijone dolarjev.

Hitler je podpisal izvajanje zakona o dognjanju državnih družb, ki so bile do sedaj podružnice državnih družb. Ta družba je v krakem času prodala vse svoje delnice.

Ta velik pohlep po zlatu ima svoj izvor v padcu japonskega generala Moltkeja. Preden je bil Seidlerjevo na svoj dvor v Potsdamu, da bi s svojimi preročevalci zavabil cesarjevo rodbino. Tedaj je napovedala leta in mesec izbruh svetovne vojne.

Pozneje je izvedovala svoje preročevanje vprito šefu generalnega štaba, grofu Moltkeju.

Tekom vojne je bila prideljena glavnemu štabu generala Moltkeja. Nikdar ni bilo uradno naznajeno, koliko so bila vredna njenega preročevanja v kolikoj mesečni japonskega obrežja.

Nekaj japonski minister je ustanovil delnično družbo, ki hodiča z dna morja dvigniti velike zakladne zlate, ki so se potopili z raznim lajdjem v bližini japonskega obrežja.

Seidlerjeva je bila tudi zapletena v špijunajo. Nekaj posebno čudnega je bil njen spomin. Vsled tega je bila mnogokrat poslana s kakim poročilom, ki je bilo napisano.

Japonski cesar je ustanovil generalno štab generala Načimov. Rongo agentura naznana, da je sprejela brezično obvestilo, da se nahaja ruski parnik Sahalin v nevarnosti.

Ruski parnik je naznani svoje mesto blizu otoka Sahalina ob severovzhodni Sibiriji.

San Francisco, Kal., 12. jan.

Postaja obrežne straže v San Francisco naznana, da sta prispevali parniku Sahalini na pomoci japonski tovorni parnik Manju Maru in ameriški parnik General Pershing.

PREDLOGA GLEDE DOBREGA PIVA ŠE VEDNO NI REŠENA

WASHINGTON, D. C., 12. januarja. — Demokratski senator Bratton iz New Mexico je danes predlagal, naj se predloži zadevo preklica osem-najstega amendmenta državnim konvencijam, ne pa državnim zakonodajam. Tozadenvi predlog je stavil tekom debate o resoluciji glede izpremembe prohibicijske postave.

DAVKE BODO PLAČEVALI Z ŽITOM

Sovjetska vlada je sklenila pobirati davke. — Kmetom bo določeno, koliko žita morajo oddati državi za davke.

Moskva, Rusija, 12. januarja. Predsednik sveta sovjetskih komisarjev, Vjačeslav M. Molotov, je v svojem govoru potrdil naznanih, da se sovjeti vlada predstavlja, da nadomestiti dosedanje pobiranja žita z davki, katere b

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President

L. Benedik, Treasurer

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y."GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Na celo leto velja za Ameriko in Kanado	Za New York za celo leto	\$7.00
Na pol leta	Za pol leta	\$3.50
Na celo leto	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Na celo leto	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement or Agreement

"Glas Naroda" vnača vsaki dan izvzemši nedelj in praznikov.
Dopolni brez podpisa in osebnosti se ne pričetujejo. Denar naj se blagovoli poštati po Money Order. Pri spremembah kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejmejo blivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: Chelsea 3-3878

ŠE ENKRAT PROHIBICIJA

Z novim letom je postal bivši podgovernor Lehman governor države New York. Njegov prednik Franklin D. Roosevelt je bil izvoljen za predsednika Združenih držav.

Lehman se je takoj podal na delo. Tako je naprimer naročil državni zakonodaj, naj čimprej sprejme predlog poslanca Wadswortha, ki zahteva imenovanje komisije, ki bi preštudirala kako bi zamogla država najuspešneje kontroliратi izdelovanje in prodajo opojnih piča.

Ker bo v doglednem času kongres bodisi preklical bodisi modificiral prohibicijo, je potrebno, da ima država načrt, kako preprečiti nezmošne razmire, ki so se pojaviše takojo po uveljavljenju osemnajstega amendmenta.

Predvsem je pa zažljivo, da najvplivnejša država Ameriške Unije prevzame vodstvo ter da ostalim državam navodila za pametno regulacijo trgovine z opojnimi pičami.

Newyorška država bo delala v tem pogledu na svojo pest ter se bo odločno branila vsakega jerebstva od strani zvezne vlade.

V zveznem senatu bo najbrž vkratkom sprejeta posebna resolucija glede preklica osemnajstega amendmenta. Kdor natančno preštudira to resolucijo, pride do zaključka, da ni nič drugega kot čisto navaden humbug. — Njen namen je, voditi narod za nos.

Njena svrha pravzaprav ni preklic, pač pa le slabota na reviziju prohibicije.

S klavzulo, koje cilj je zaščita suhaških držav, hoče vzakoniti postavo, ki že obstoji v obliki Webb-Kenyonove postave ter v vseh ozirih zadošča.

Demokratski voditelji so že izjavili, da se bodo z vsemi silami borili proti spremenu senatne resolucije v poljskih zbornici.

Po vsej pravici poudarjajo, da morajo izpolniti obljubo, ki so jo zadali narodu, namreč, da bodo odpravili prohibicijo in vse zlo, ki je v zvezi z njim.

Narod je pri zadnjih volitvah jasno in razločno povedal, da se je naveličal prisilne zakonodaje ter da ni zadovoljen z navideznimi obljudbami, ki so vsebovane v platformi republikanske stranke.

Cemu torej ta najnovejši humbug, s katerim hoče se nat prevariti narod?

Prihodnji kongres bo moral ravnati po naročilu vloge, ki so jo zadali narodu, namreč, da bodo odpravili prohibicijo in vse zlo, ki je v zvezi z njim.

Obžalovati je le, ker se bo stvar še za nekaj mesecov zavlekla.

Udobno Hitro Poceni

Lahko danes potuje vsakdo, kdor je dobil potrebna navodila od veščega zastopnika. Da ne boste imeli na potovanju nobenih zaprek, pišite za brezplačna pojasnila na —

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU
216 West 18th Street
New York, N. Y.

Iz Slovenije.

Nadučitelj Josip Zemljic umrl.

30. decembra je za vedno zatusil svoje blage oči v 86. letu starosti upokojeni nadučitelj Josip Zemljic. Rodil se je pri Mali Nedelji in je služboval polnih 52 let v raznih krajih Slovenije. Zadnjih 28 let je služboval pri Devici Mariji v Brezju, kjer je stopil po preveratu v zasluzeni pokoj. Počnik je bil trda grica v deblu slovenskega učiteljstva in je bil zato trin v tem vsem nekdanjinjolskim oblastnikom ki se delovali z vso dušo na potujevanju našega življa.

Izpred sodišča.

31. decembra dopoldne se je zagovarjal pred velikim kazenskim senatom 25-letni posestnikovsin Franc Firbas iz Sobetincev pri Ljutomeru, ki je bil otožen, da je 27. avgusta nenašoma ustrelil Martina Plohlja. Iz otožnice je bilo razvidno, da je bil Firbas obojen že 1. junija na 6 mesecev zapora, ker je v prepriču zabodel Martina Plohlja. Plačati bi moral tudi vse stroške in odskodino Plohlju. Nastale so nove pravde in prepriči, ki so rodili v Firbasu sklep, da se Plohlja enkrat za vselej iznebi. Oborožil se je z lovsko puško in omenjene dane iz zasede ustrelil proti Plohlju in ga nevarno obstrelil. Plohlje je pozdravil, dočim je moral Firbas ponovno pred sodnike.

Firbas je svoje dejanje priznal, zagovarja pa se, da je hotel Plohlja samo prestrašiti.

Obsojen je bil na 10 let težke ječe in trajno izgubo državljaninskih pravic.

Nato je bil pred malim senatom obojen 20-letni ključavničarski pomočnik Alojz Ranko iz Petajncev, ker je doma skrivaj ponarejal 20-dinarske srebrne kovance ki jih je izdelal z orodjem, ki si ga je priravil sam, iz cinka in svine, skupaj 6 komadov, od katerih je enega skušal spraviti v promet in je bil pri tem razkrinkan, na 18 mesecov strošega zapora in na 600 Din globe.

Napad iz zasede.

Na sveti večer se je pripetil v mirni podgoranski vasi Dolžu, krvav zahrbten zločin, katerega žrtev je postal 22-letni knežček fant Franc Aysec. Fant se je bil tisto popoldne podal v pol ure oddaljena Sela k mlinarju Alojzu Turku po zmetu zmes, ki je je bilo priljeno en mernik. Spotom se je zamudil nekaj časa pri svojem sorodniku, nakar je v mraku nadaljeval, oprtan s svojim bremenom, pot proti domači vasi. Na cesto, ki vodi skozi vas, je dosegel okrog 7. ure zvečer.

POZOR

Naša zaloga Blaznikovih Pratik je pošla. — V zalogi imamo še Slovensko-Ameriški Koledar, ki stane samo 50 centov.

Uprrava Glas Naroda

Tik ob cesti, sto korakov pred vasio, stoji osamljena podružniška cerkev s pokopališčem. Ne nadno je izza cerkvice proti nič hudega slutečemu Franu Avsecu skočil z nožem v roki neki oženjeni kočar, ki je imel tudi tovariša s seboj, in je pričel divjaško zasajati nesrečnemu Avsecu, velike rane, da se je fant v nekaj trehnutkih zgrudil s svojim bremnom nezavesten na tla. V takem stanju so ga poznejo našli domačini, ki so ga dali proti polnoči prepeljati v bolničko v Kandiji.

Indija, biser v kroni angleškega imperija, ima toliko lepih romarov o svojem pravljicenem bogastvu — v resnici pa je to rena dežela, kjer ljudstva trpe po manjkance in glad. Seveda je tu mnogo nedopovednega bogastva — Marco Polo je že o njem poročal — toda to je zgrajeno v roki posameznikov, kakršen je danes na pr. Nyzani iz Haiderabada, ki velja za najbogatejšega moža na svetu. Ta bajna bogastva, ki so skrita v zakladnicah posameznih indijskih knezov, pomenijo pač nejrenkejši kontrast z uboštvom celotnega indijskega prebivalstva.

Od približno 350 milijonov prebivalcev Indije je bilo leta 1929-1930 le okrog 326.719 mož, ki so prišli na davčno listino. Med temi pa je bilo 45.000 članov združenih trgovskih zbornic in 88.799 uradnikov ter nastavljencev vlad; tako je dejansko bilo 192.920 državljanov — domačinov, ki so imeli toliko prenoveženja, da so mogli plačevati davke.

Vzrok za tako uboščavo največjega čuda indijskih ljudstev

moramo iskati pač v prečudni sozialni razdelbi kast, v prezgodnjih ženitvah, zraven pa seveda tudi v rituálnih predpisih. Tako

ne more na primer noben Indijec,

ki časti kravo, misli na kako

racionalno živinorejsko gospodarstvo.

Tudi se ogromna večina Indijev vzdružuje pri jedi sihernega mesa, mleka in jaje. Radi

prezgodnjih možitev se ženske

in v prvih dobiti dobiti del, ker

pa ima siherna Indija visoko

stevilo otrok že v prvih letih svove

je poroke, se kaipa da zelo

otruje gospodarsko delo tudi s stra

ni moža. Izredno bogato plemstvo

ima tudi to slabo stran, da je zme

vendar ne moremo po vsem

tem prav nič dolžiti indijske vla

de. Saj vse stor, kar more! To

da kaj more proti verskim pred

sodkom in tisočletja starim na

vadam!

In življenje ene družine v Indiji je potrebnih 5 do 7 juter na

močene ali 20 do 25 juter "suhe"

zemlje. Če pa pomislimo na poljedolsko stran Indije pa vidimo,

da pride radi visokega števila

prebivalstva kmaj polovica

zemlje na posamezno družino. Ali

je torej čudno, če čitamo toliko

o uniranju celih vasi radi

lakote in če evropski potnik na

leti na toliko berače po indijskih mestih in selih!

In vendar ne moremo po vsem

tem prav nič dolžiti indijske vla

de! Saj vse stor, kar more! To

da kaj more proti verskim pred

sodkom in tisočletja starim na

vadam!

In življenje ene družine v Indiji je potrebnih 5 do 7 juter na

močene ali 20 do 25 juter "suhe"

zemlje. Če pa pomislimo na poljedolsko stran Indije pa vidimo,

da pride radi visokega števila

prebivalstva kmaj polovica

zemlje na posamezno družino. Ali

je torej čudno, če čitamo toliko

o uniranju celih vasi radi

lakote in če evropski potnik na

leti na toliko berače po indijskih mestih in selih!

In vendar ne moremo po vsem

tem prav nič dolžiti indijske vla

de! Saj vse stor, kar more! To

da kaj more proti verskim pred

sodkom in tisočletja starim na

vadam!

In življenje ene družine v Indiji je potrebnih 5 do 7 juter na

močene ali 20 do 25 juter "suhe"

zemlje. Če pa pomislimo na poljedolsko stran Indije pa vidimo,

da pride radi visokega števila

prebivalstva kmaj polovica

zemlje na posamezno družino. Ali

je torej čudno, če čitamo toliko

o uniranju celih vasi radi

lakote in če evropski potnik na

leti na toliko berače po indijskih mestih in selih!

In vendar ne moremo po vsem

tem prav nič dolžiti indijske vla

KRATKA DNEVNA ZGODBA

FRANK BUCK:

RESNIČEN DOZIVIJA JAZ TAPIRJEM

K o n e c .

Ko sem gledal naravnost doti v pirjevi glavi. Drugi fant, ki je bil od borbe utekel, namesto da bi se vrnjal po njegove klici, je slišal na drugem koncu, da je več posredoval na tapirjih kakor o katerikoli stvari v teku vsega tedna. Ob nagnih okoliščinah je največ govoril s kretnjami — skomig z ramo, krečenje z roko, sunek z glavo. — Ne kaž izrazov v obrazu je izpopolnilo ta njegov slovar.

Se z večjo prisotnostjo duha kar je pograbil drugo desko in jo porinil tapirju v odprtji gobec. Ta jo je začel gristi. Najsigurnejše pomoč, da se mi reši obraz, je bila v tem, da se nekaj postavi med me in one razjarjene zobe. In deska je bila kakor za malašč za to.

Ko je žival imela končne deske med zobimi, druga pa je je tokla po glavi, se je za par korakov ugniknil nazaj. Potem je Ali segel skozi ograjo, zgrabil mojo laker in me vkljukal pred obsedene živali. Zdaj je drugi fant skočil čez ograjo in me dvignil na noge, dočim je Ali odganjal tapirja. Od slabelosti sem se skoraj zrušil ob plotu. Uvrijel sem se za gornji rob ograje. Potem me je ta fant, ki mi je služil kot Alijiv pomočnik (v tem kočljivem položaju je bil s svojo prisotnostjo duha vednik, Ali pa pomognik), močno podpril in dvignil. Njegova podpora, združena z mojim lastnim naporem, me je dvignila čez plot in preknul sem se na eno stran, kjer sem obležal na kupu dračja. Tam sem ležal, ves zunarevanjem in pretepan, pol ure, preden sem se mogel geniti.

"Ali! Ali!" sem hripcavo kričal. "Kje pri streli tiči?"... In potem sem si sam odgovoril na svoje vprašanje. Poslal sem ga bil hletkan, da pogleda pri ptičih in poskrbi za potrebitno. Zdaj sem na vso moč začel vlačiti svoje gorske mine. Ti kučni ptiči so morda tako glasno klepetali, da Ali ni mogel slišati mojih krikov.

Cutil sem, da moč zapušča moje prste in v brezupnosti sem se trudil, da bi trdneje zgrabil njihov povoreči živali. In z nadmaravno silo, ki se pojavi v tebi, kadar ti grezi pogrin, sem uprl koleno ob tapirjevo brado. Z novo besnostenje začel vlačiti okoli po teh in pričevati nove rane in jutri bolčeče, ter pretepanemu telesu.

"Ali! Ali! Ali!" Skoraj sem si izkričal dnuško v tem zadnjem kriku. Ugibal sem, koliko časa sem viseval na tapirjevih uhljih. Hrbet me je bodel kakor me še živ dan ni, in prsa so me boloči od teptanja s kcipiti. Rad bi se kakorkoli postavljal na svoje noge in se vrgzel čez plot. Preživel sem bil napade tigrov, leopardov; zdaj pa naj podležem prekletemu tapirju, živali, ki sem jo vedno smatral za velikanskega praskika, ouega, ki se skriva pod vlažnimi deskami in se žije v kloper, se ga le dotakneš; in ki sem mu prisodal toliko možgan, kolikor jih ima ostudiš šeurek.

Moji popnusajoči prsti so se v zadnji blaznosti še tesnje oklenili tapirjevih uhljijev, in moje koleno se je z vso silo upiralo in posredovalo med meno in štirinogim norem, ki me je skušal pokončati, ko je na vse zadnje Ali vendarle pričekal in razburjen vplil: "Apa ini tuan? Apa ini?" (Kaj je to, govoril? Kaj je to?)

Ni mi bilo treba odgovoriti. Počkal je fanta na pomoč in zgrabil desko, ki je bila preostala od plota in začel z njo udrihati po ta-

"Najbolje zoper revmatične bolezni, pravi gospa iz Buffalo."

"Včet let me je moral revmatizem. Potem sem izvedel za Anchor Pain-Expeller in sem ga kupila sklenitico. Ko sem se prvič nameravala, mi je takoj pomagalo. Porabila sem eno sklenitico in zamenjala opravljati delo brez pomoci. V lajhi nimam več bolezni."

J. G.
Buffalo, N. Y.

PAIN-EXPELLER

DRUŠTVA
KI NAMERAVATE PRIREDITI
VESELICE,
ZABAVE
OGLAŠUJTE

"GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pa vsi Slovenci v vaši okolici.

CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

Naročite se na "Glas Naroda" — največji slovenski časnik v ZDA.

VODNIKOVE KNJIGE

za leto 1933.

SO DOSPELE

4 KRSNE KNJIGE:

"Zerjavci",
"Tulipan"

"Od pastirja do izumitelja",
"Vodnikova Pratika"

za SAMO \$1.35

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

216 W. 18th Street
New York

NENAVADEN PRIMER PSIHO-

ZE MNOŽIC

Pred hišo nekega kmeta, ki ga matrajo v okolici za svetega, ker vse svoje imetje dal za zgradbo nove cerkve, se je te dni v neki vasi poljskega vojvodstva Bialystoka zbrala več tisočglavna množica. Hipočno se je pojavil v razburjeni množici starec, ki je vsekaj za seboj velik kriz in zahteval, naj ga krije. Versko blazmo držal se je res vrgla manj in ga je hotel krije. Pa je dospela policija, se pravljeno in prepričila to novosti.

JAMES F. NOLAN,
generalni agent French Line v Washingtonu, bo prevzel slično mesto v Chicago.

JAMES F. NOLAN

James F. Nolan, ki je zastopal kot generalni zastopnik French Line v Washingtonu zadnjih devet let je bil imenovan na slično mesto v Chicago. V njegovo področje spadajo države Colorado, Indiana, Iowa, Nebraska, Wyoming, del Michiganana, Illinois in Wisconsin.

Tozadovno objavo je podal H. Ainsley Highman, generalni menager potniškega departmента French Line v New Yorku.

Mr. Highman pravi, da je čiščiški teritorij najbolj važen v delželi, in Mr. Nolan je bil izbran za to važno mesto zaradi svojega izbornega rekorda v washingtonskem teritoriju, kjer je deloval izza leta 1923. Mr. Nolan je bil rojen dne 4. januarja 1897 v Phillipsburg, N. J., ter je leta 1921 diplomiral na Washington University, nakar je študiral eno leti pravo na Georgetown University. Nato je bil dve leti privatni tajnik pomočnega delavskega tajnika v Washingtonu, nakar je stopil v službo French Line.

V blagorje duše in tapirjeva hrba, sem se odločil, da ga zoper začnem mazati s cinkovim mazilom. Priznam pa, da sem bil to pot previdnejši, in da sem to oscrbel izza plota. Okoli konca dolge palice sem ovil enjine in jih dobro privezel. Potem sem jih obložil z mazilom in s tem domačem aparatom sem temeljito mazal tapirjev hrbet. Zoper in zoper sem ponavljal to postopanje, ki je dobro ušel, in koža se je kmalu začelila. Par mesecov pozneje sem tapirja poslal trgovcem v Kansas City, ki ga je bil naročil za majhen zoologični vrt na zapadu. Tam je bil tapir zoper krotok kakor mačiča.

T. D.

Naročite se na "Glas Naroda" — največji slovenski časnik v ZDA.

VAMPIRJI VELEMESTA

Spisal EMILE GABORIAU

ROMAN

VAMPIRJI VELEMESTA

60

Potreben bi bil zdravnik, — je menil Norbert.

Za tole malenkost?... Saj ni vredno, da bi govorila o tem.

In z nožičkom je spretno izlučila svinčeeno zrno, ki se je zatrkljalo na tla.

Stoječ sredi steze je Norbert presenečeno opazoval njen početje.

No, pa je stvar v redu, — je dejala Diana veselo in nadaljevala:

Ta tragikomična pustolovščina bi mi morala biti v svari. Mamica mi vedno prigovarja, naj hodim po glavnih cesti, pa se mi zdi predolgocasna. Rada hodim po tejstezi, kjer hodi človek po seneti in vidi vso našo dolino. Zato hodim vsak dan po nji, ceprav mi vest očita, da ne ubogam mamice. Hodim k Bessnovim, ki imajo hišo tam dolj ob vznožju hriba. Uboga žena! Muči jo pljučna bolezni in zdravnik pravi, da zime ne bo preživel. Prizadevam si na vse načine lajšati ji zadnje ure življenja; nosim ji vseh kruh, juho, meso,... in povrhu vsega tegata imata uboga žena še tri otročice, ki niti običajno nimajo kaj. Oče teh uboževcev je baje dober delavec toda svoj pičli zaslужek zapije in karlar se vrne pijan, pretepa ženo.

Baš temu Bessonu, temu pijanemu, ki mu je bila žena na smrt bolna, je bil podpisal Norbert zadolžnico za štiri tisoč frankov. To je bil eden onih dveh klijentov, ki sta mu bila po Daumanovem zatrjevanju zaupala svoje prihranke.

Toda Norbert tega ni opazil. Razumele je samo eno: da ga gospodična Diana zapušča, da se vrača v Sauvebourg in da je ne bo več videl.

Pobrala je košarico, ki ji je bila padla na tla, in dejala nekam plaho:

Predno se poslovim od vas, gospod markiz, bi rada... bi hotela... bi vas rada nekaj prosila...

Mene, gospodična? O, prosim, govorite gorite!

Ni se mogla ubraniti smehljaja nad Norbertovim navdušenjem.

Bila bi vam zelo hvaležen, če bi nikomur ne povedali, kaj se je zgodilo. Vest o tem bi mogla priti tudi do mojih roditeljev. Skrbelo bi jih in zelo verjetno je, da bi se morala v bodoče zelo omejiti v svoji svobodi, ki jo porabim za posečanje siromakov.

Molčal bom, gospodična, nihče ne zve za nesrečo, ki se je vam pripetila.

Hvala, gospod markiz, hvala! — ga je prekinila gospodična Diana in odšla.

Zdaj ni nobenega dvoma več, da postanem vojvodinja de Champdoce, — je zamrmrala sama pri sebi.

Šele na cesti se je ozrla, če gleda Norbert za njo. Stal je na istem kraju, kjer ga je bila zapustila. Ubogi deček je stal nepremično in gledal za njo; šele ko je ni več videl, se je napotil počasi in zamišljeno nazaj proti gradu.

Prišedši na dvorišče je zagledal večna vrata odprta, na pragu je pa stal oče, ki je takoj zaklical:

No, končno si se vrnil! Le hitro, požuri se, da te predstavim našemu gostu.

VI.

V jedilnici, kamor ga je odvedel oče, je Norbert takoj zagledal pri oknu dobro rejenega moža nizke postavе; deloma plešaste, z brki pod nosom. Bil je skrbno, skoraj elegantno oblečen, njegovo vedenje pa ni izdajalo viteza krv ali duha.

V jedilnici je prijel Norberta za roko in ga odvedel h gostu.

Markiz de Champdoce, moj sin, gospod grof, — dejal. — Gospod grof de Puymandour, markiz.

Norbert se je priklonil, morda malo pregloboko, in strmel je, kajti iz očetovih ust ře ni nikoli slišal, da je markiz. In ni si bil še opomogel od silnega presenečenja, ko se je zgodilo nekaj nečuvenega. Zvon na stopnišču, ki je molčal že celih petnajst let, je naenkrat zapel, v naslednjem trenutku se

je pa pojavil sluga z veliko srebrno skledo in jo postavil na mizo.

Trije pri obedu v ogromni dvorani bi se bili dolgočasili, da ni bilo monsieur Puymandoura, ki je kar bruhal iz sebe dovitje in anekdot ter se na ves glas krohotal.

Norbert se še vedno ni bil pomiril. Tu pa tam se je radovedno ozrl na gosta, o katerem je bil slišal že marsikaj.

Monsieur Puymandour je bil pridobil s trgovino z volno na španski meji ogromno premoženje. Prvotno se je pisal Palongat, toda ta vsakdanji priimek ni bil v skladu z milijoni in zato si je izposodil priimek Puymandour od enega svojih veleposestev; — plenstvo je bil kupil v inozemstvu, grofovski grb je bil pa naročil pri najboljšem pariškem strokovnjaku.

Od tedaj je imel samo eno skrb: biti ali vsaj zdeti se plemič.

Obedovati pri tem strašnem vojvodi, ki ni nikoli nikogar pustil k svoji mizi, je bilo nekaj izrednega.

Ko je odbila ura deset, je izjavil, da mora oditi. Vojvoda de Champdoce ga je prijet pod roko in spremil na cesto.

Sla sta počasi in se večkrat ustavila. Norbert, ki je šel za njima, je tu pa tam slišal odlokne ujnjega pogovora.

Saj sem že dejal, — je zatrjeval monsieur de Puymandour, — da pojdem do misiona. To je pa že lep dan.

Premalo, — je ponavljal vojvoda.

Ne snete pozabiti, da bo ves milijon v gotovini.

Jarnicoton! Dragi grof, še pol milijona frankov boste morali primakniti.

Ah, gospod vojvoda, mučiti me ne močete...

Toda kaj je bilo Norbertu do tega kupcijskega pogovora! Bil je daleč, daleč od se danosti. Od trenutka, ko se mu je bila Diana prikazala kot ēndežni angel, so bile njeni misli samo pri uji.

Zato ni poslušal, kaj sta možakarja govorila, predno sta se razšla.

To je zadnja beseda, — je dejal vojvoda de Champdoce.

O, nikeli! To ni mogoče!

Pomislite vendar, da je to v vašem lastnem interesu!

No dobro, saj imam še dovolj časa. Na svidjenje, gospod vojvoda!

Na svidjenje, grof! Moj poklon gospodini de Puymandour.

"Dragi grof" je bil že daleč, a vojvoda de Champdoce je še vedno stal na svojem mestu in poslušal njegovo korake, ki so se vedno bolj oddaljevali. Ko je pa bil že prepričan, da ga grof ne more slišati, je vzkliknil:

Jarnicoton! Ta Puymandour je lahko srečen, da ga sploh morem potrebovati. Ste že videli takega domišljavca!

Pot

Tri lepe sestre.

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

Za Glas Naroda priredil I. H.

22

(Nadaljevanje.)

Povej svojemu možu, kaj se je pri nas dogodilo. Saj bo gotovo tudi od druge strani izvedel. Dobro, da bo poteklo še nekaj časa, predno se vrneta. Mogoče bomo tedaj že v Berni hausenu.

Sicer pa Te naj kar ne skrbi zaradi nas. Ako do sedaj že ne bi najhujše minilo. Ti ne bi bila pisala.

Viviane Stork pride vsak dan papana pogledat. Vedno prineše eveltice in drugih stvari in papa pravi, da mu prinaša solnce. Zelo prijazna je in dobra, zelo je skrbna, kakor tudi njeni starši. In vendar — ne vem, rajši bi videla, da je ni tu kaj.

Uživaj svoje potovanje! V mislih sem pogosto pri Tebi. Po zdravi tudi svojega moža — in, draga duša, bodi potrebitljiva in popustljiva! Misli, da je življenje težko, polno oblakov in sene! Nikar si ga še ne obtežuje!

Četudi nesčas ne piše o sebi in ker so Tvoja pisma tako strogo resna in stvarna, se vendar zelo zanimam za Tebe. Sami si si izvolila svojo usodo in z bogastvom, ki Ti je prišlo v roke, si moreš ustvariti marsikatero srečno uro s tem, da si moreš posušiti solze in mnogim revnim pomagati — in to Ti bo tudi v veliko zadosečenje.

Misli na svojo sestro Gizelo, kateri so se zaprla zlata vrata sreče.

Za danes naj bo dovolj Prihodnji Ti pišem več. Ostani zdrava in zopet kaj piši. Vsi Te iskreno pozdravljamo.

S pozdravom, Tvoja sestra

Gizela.

Gizela sama nese pismo na pošto, ker je zaželeta svežega zraka. Na glavni ulici jo sreča Viviane.

— O, komesa, ravnokar mi je nadporočnik Wegbauer povabil, da pojutrišnjem odpotuje gospod pl. Bibra v zapor v trdnjava. Ali ni to strašno? — zaklice razburjena, ne da bi pomisli, da je boljše, da o tem z Gizelo ne govor.

— Tako strašno vendar ni. — Gizela se sili prijazno smejeti. — Saj to ni nikaka ječa.

Bila je vesela, ko sta se ločili.

Viviane je bila vsa nesrečna. Čelega pol leta ga ne bo videla. In odpotoval bo, ne da bi mogla še enkrat ž ujim govoriti. Rada ga je imela, nikomur drugemu ga ni privoščila, najmanj pa še le, da bi ponosni Gizeli Bernhausen.

Hotela ga je imeti, drugače življenja ni mogla prenesti. Dočlej je vedno dobila vse, kar je poželela. Ta njena srečna želja pa naj ne bo neizpolnjena? Večkrat je že jokala, ker je bil tako hladen proti njej, medtem ko so ji njegovi tovarisi dvorili. Samo ko bi ga mogla k temu prisiliti! Da bi saj mel dogove! Njen oče pa je s svojim pojedovanjem degnal, da ni sicer živel v posebno si jajih, toda dobrih razmerah.

Vstavlja se pred izložbenim oknom, v katerem so bile izložene podmladanske eveltice. Rumeni in rdeče vrtinice, nežni španski bezeg, modre vijolice, veliki klinčki, čudežno oblikovane orhideje in druge eveltice. Gleda in za trenutek premišlja, stopi v trgovino in kupi velik šopek vijolie.

S ponudno že zelenjino se odpelje proti vojašnici, kjer je v bližini stanoval pl. Bibra.

V tej okolici ni bila še nikoli. Vzelo je dolgo časa, predno je po mnogem izprševanju našla ulico, kjer je stanoval Bibra. Zdaj stoji pred hišo. Gleda šest oken drugega nadstropja. Tri okna so bila njegova. Gre na drugo stran ulice in se ozira po oknih, ako bi mogla opaziti njegov ljubzenjivi obraz. Toda za okni se nič ne premakne.

Nato pa se naglo odloči. Zopet gre preko ulice, odpre vežna vrata, gre v drugo nadstropje in obstane pred vratim, na katerih je stal napis pl. Bibra. Globoko dlnih, nato pa odločno pritisne na gumb električnega zvonca, ki glasno zazvoni, da se strese. Kmalu zasliši močne korake. Bil je njegov služabnik, ki odpre vrata in jo zvedava pogleda.

— Ali je gospod baron doma? — vpraša Viviane.

Sluga ni vedel, kaj naj bi ž no napravil. Obstoj med vratimi.

— Da! Kaj pa bi radi od gospoda nadporočnika?

Nehote udari z nogo ob tla.

— Torej pustite me notri! — pravi ošabno ter se znuza mimo njega v hodnik.

Tedaj pa se odpro vrata in na pragu se prikaže vitka postava barona Bibra.

— Kaj pa je, Jakob?

— Neka dama, gospod nadporočnik.

— Dama? — začudeno vpraša Bibra, kajti v poltemi ni spoznal Viviane.

— Da, gospod nadporočnik, dama, ki želi z vami govoriti.

Viviane pokalašnjuje in si drži muf pred usti.

Po glasu jo takoj spozna in velika zadrega ga spreleti.

— Milostljiva gospica —

— Slišala sem, gospod baron, da pojutrišnjem odpotujete — vječo! — In zopet poškupljuje. — O, trdnjava, ali ječa je slednjic vse eno. Tam je človek zaprt. — Ponudi mu veliki šopek vijolie. — Ti ljubzenjivi podmladanski evelti naj vas spremljajo in spominjajo na mene —

Bibra je moral vzeti šopek in jo je še moral povabiti, da vstopi. Nekoliko začudeno in užaljeno ga pogleda, ker jo je pustil toliko časa stati na hodniku kot kako služkinjo ali celo beracico. Prikloni se ji, odpre vrata in reče:

— Prosim, vstopite!

Pajčolan si potisne preko čela in si ogleda prijazno stanovanje samega. Lepa perzijska preproga je pokrivala tla. Tudi orientalsko orožje je viselo na stenah. Divan je stal počez sredi sobe in je bil tudi pokrit s perzijsko preprogo. Na pisalni mizi zapazijo Viviane oči Gizele in sliko. Vgrizne se v spodnjo ustancio — tega vseeno ni pričakoval. Vendar na to pozabi in sede v naslonjač, baron pa stoji pred njo.

— Zelo ljubzenjivi ste, milostljiva, da se sami potrudite —

V resnici ni vedel, kaj bi rekel. Želel si je, da bi šla, toda Viviane sedi mirno v njegovi sobi, kakor bi to bilo samo ob sebi razumljivo. Poleg sebe položi velik muf in jopico pri vratu nekoliko odpne, kot bi hotela dalje časa ostati. Bibra pa stoji kot na žerjavici. Ali slučajno kdo pride, kaj si bo mislil? Misil je, da je njegova dolžnost, da jo opozori, da je tudi za njo boljše, ako gre.

Duha vijolice.

— Krasne so! Prav lepo se vam zahvaljujem, gospica in —

— Ali jih naj denem v vase? Saj je tam-le ena. — Viviane skoči in vzame s police vase.

Sluga je moral prinesi vode in Ernest mora z veliko nevoljo gledati, kako Viviane urejuje vijolice.

(Dalje prihodnjie).

OD SARAJEVA DO TROGIRJA

Ugleđena francoskira revija "Europe Neuve" objavlja v svoji zadnji številki zelo aktualen članek o stališču Italije napram Jugoslaviji pod naslovom "Od Sarajevo do Trogirja", v katerem poudarja na takem način:

"Ni treba zakrivati oči pred dejanskim položajem: Od svetovne vojne sem še ni bil primera, da bi vlada in tisk ene države napadala sosedno državo na tako oster in izvilen način, kakor to dela Italija v zadnjem času proti Jugoslaviji. Od kod izvira ta luta kampanja?

"Vse to ne izvira iz neodgovornih impulzivnih poelinev ali skupin, marveč odgovarja čisto določenemu načrtu. Oni, ki so zato odgovorni, so med onimi elementi, k so na celu vladajočega razreda v sedanji državi."

To se skoraj do pičice iste besede, ki se jih je poslužil slavnem Brechtold v svoji slavnem spomenici, ki jo je priložil avstrijskemu ultimatu z dne 25. julija 1914., ki je bil neposredni vzrok svetovne vojne. Fašistična Italija postopa torej napram Jugoslaviji na enak način, kakor je postopala stara Avstrija napram Srbiji, le s to razliko, da je Italija še manj obzirna.

Če vse to premotrimo v kotu jugoslovensko-italijanskih odnošajev, potem mora ta ofenziva fašistov imeti za prirodno posledico poslabanje teh odnošajev, ki že itak niso več več krisni. Mussolini ve boju nego marsikdo drugi, da Dalmacija ni italijanska zemlja. V Dalmaciji so zares umetnički spomeniki slični onim, ki jih je Bizant zapustil po vsem Balkanu ali onim, ki so jih Arabci zapustili v Španiji. Kam bi prišli v današnji Evropi, če bi se vsakemu narodu priznala pravica, da na tak način živiti in živeti v svoji zemlji?

Jugoslaviji je na posebni seji se nata g. Mussolini, postavljajoč se na stališče, da predstavljajo poskodovani trogirske lev znak svetnosti in dostopanstva Italije, z ostromi izrazji oholil beograjske vlade, dolgec je kot neposrednega kriveca za ta incident, ne da bi pri tem seveda opustil priliku, po svoji starini navadi, spraviti vse to v zvezo z gotovimi evropskimi činiti, "ki si zmanj prizadevajo, da bi izvrnili Gizelo".

Toda preidemo k posledicam tezga.

V vseh italijanskih mestih so se vpravile bučne demonstracije, jugoslovenski ministri v Rumi je bilo več ur onemogočeno zapustiti poslanstvo, vsepošvod se je hujšalo in podlžigalo k se večjim demonstracijam proti Jugoslaviji. Če to omišli, ki se veljajo doslej za zmerne, so — očvidno po višjem nalogu — začeli vsakodnevno napadati Jugoslavijo. Dovolj je pregledati samo njihove naslove: — "Sumljivi manevri Beograda za potlačenje hrvatskih teženj", — "Notranja in mednarodna odgovornost postopanja Beograda", — "Jugoslovenske mahinacije proti Albaniji", itd., itd. Celo redaj, če se upošteva, da je uporaba superlativov zelo priljubljeno sredstvo fašistične vlade, ni mogoče teh lažnih alarmov oceniti kot sorazmerne z dogodom, zaradi katerih so jih vpravorili.

— "Srbov dolgujemo najbogatejše starokrščansko umetnost na vzhodu."

In naposled: Ali je sedanji čas, ko ves svet ječi pod pezo gospodarske stiske, primeren za take prepirke?

Kar se naposled teče vse previdnejša poskusna zasejati neslogom med Srbe in Hrvate, zasluzi samo porogljiv smeh. Ves svet se še spominja psovki in žaljivk, s katerimi so Italijani l. 1919. obsuli za časa D'Annunzijevih pustolovščin. Hrvate, vsakdo pa tudi ve, da je protititalijansko razpoloženje med Hrvati mnogo večje nego med Srbi.

Mnogo resnejša pa je psihoz, ki se skriva za to kampanjo. To je znak, da se v času, ko se na vse strani iščejo sredstva za ojačanje smilil nesrečnici ter poklicni miru, vlada velike države, kakršna zdravnik. Ta je ugotovil, da je

je Italija, lov za sličnimi afekti. G. Mussolini grmi proti "lažnim" pacifistom. Dozveda se, da on v kult starega Rima uvaja praks po starem pregorcu: Če hočeš mir, pripravljaj vojno!

Naglasiti je vsekakor treba, da to gotovo ni pot, ki vodi do razročitve. Ali je mogoče zahtevati od Jugoslavije, naj ostane mirna in braž skrbni, če se ji na tak način neprestano grozi? Kako jim moremo še svetovati, naj hranijo hladno krije, nekaj ne reagirajo, naj zatirajo protimafestacije, skratak, naj se zanašajo na modrost velikih držav? Vse to jih mora na žalost spomniti na številne epizode njihove lastne zgodovine, ki jih uči, da se morejo zanašati samo sami na se!

Jadni Balkanci! Vas že po neki tradiciji smatrajo za kalice miru, toda kake vzglede vam dajejo! Če bi se pri vas zgodilo, da bi se vopravili protesti, zaradi nečuvnejšega zatiranja vaših rojakov v Julij-

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU

(FRANK SAKSER)

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.
PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

SHIPPING NEWS

ski Krajini, kako bi se vas z vsemi strani pozivalo, naj se pomurnite! Če bi vaš predsednik vlade in parlamentarni govornici imel govor zadržiti zapiranju šol po Italiji ali zadržati drugih, kršitev manjšinskih pravic, kako bi vas povsod ostro obsojali!

Kaj hoče Italija?

Govori se, da išče ojačanja svojega prestiža, ker je pretrpel velik neuspeh v svoji zunanjosti politiki zadnjih mesecov. Ali hoče mar prioritiliti Jugoslavijo, da napravi nepravljiv korak in da nepreviden odgovor? To bi bilo treba vedeti! Jasno je, da ne more samo užaljnost zaradi poškodbe kamenitega leva opraviti protesti, zaradi nečuvnejšega zatiranja vaših rojakov v Julij-

PRIMORSKE NOVICE

Nasilje, ki si ga je fašizem v dobila hude notranje in zunanje poškodbe. Poklicali so tudi njene sinove in hčer, ki so odnesli matere domov. Njeno stanje je zelo slab. Karabinjerji pa, ki so obvezeni o dogradku, se ni zdaleč niti potrebljeno, da bi uvedli preiskavo proti napadalki, čeprav je izvršila svoj zločin brez slehenga povedi.

— Na sodišču v Ajdovščini so karabinjerji prijavili Margerito Zeljakovo in Ivana Bajec iz Višenj pri Celju ter Ivana Benku iz Št. Vida nad Viapovo, češ, da svojih sinov niso poslali k predvojničkim vajam. Alojzija Mrevletja, 23-letnega mladencu iz Rifemberga, pa so artirali pod pretvezo, da se ni odzval pozivu k vojaškemu naboru. Mrevle je bil že trikrat na naboru, pa ga niso potrdili. Četrtek pa poziva sploh ni sprejet.

Pariski smetarji morajo vsako jutro pospraviti desetisoč pločevinasti posod z odpadki. Velikansko mesto nastavi v posodah do 2 milijona kg smeti dnevno. Kam z njim? To je naloga štirih velikanskih peči v predmestjih Alfortvile, Saint-Quen, Issy-Les-Moulineaux in Ivry. Tu vepeljejo vse, kar zavrže Pariz. Ogenj gori noč in dan. Pariski smetarji imajo posebne tovorne avtomobile, kateri izpraznijo v vozičkih ozkotirne železnice. Vsak voziček se prevrne nad pečjo in vrže noter pet ton oddpadkov. Dve uri pozneje že izpraznijo kurjači peči. Novi vozički odvajajo pepel. S kavljili oboroženi možje potegnjo ven kose kovine, ki so kljubovali ognju. Pločevino, jeklo in podobno.

V JUGOSLAVIJO

Preko Havre
Na Hitrem Ekspresnem Parniku

PARIS